

NIEUW LAND

Hun vaderlanden staan straks tijdens het EK voetbal volop in de belangstelling. Maar de beeldvorming rondom Polen en Oekraïners in Nederland is niet altijd even positief. Onterecht, zo blijkt uit de verhalen van vijf succesvolle Poolse en Oekraïense immigranten wier talent ook in ons land niet onopgemerkt is gebleven. Over hun roots, het leven in Nederland en hun carrière. “Met de juiste instelling kun je heel ver komen. Ook als je uit Oekraïne komt.”

MARSHA IVENSKY (1971) uroloog in het Medisch Centrum Zuiderzee

“Al van kleins af aan wilde ik arts worden. Het leek me heerlijk om mensen te helpen en beter te maken. Na de middelbare school was het dan ook niet meer dan logisch dat ik medicijnen zou gaan studeren. In mijn geboortestad was dat echter ondenkbaar. In het noordoosten van Oekraïne was het als Jood heel moeilijk om toegelaten te worden tot de universiteit. Omdat er in St. Petersburg een eerlijker systeem gehanteerd werd – elke student die toelatingsexamen deed kreeg een nummer – besloot ik daar naartoe te gaan. Er werden hoge eisen gesteld. Hoe beter je presteerde, hoe meer geld je kreeg als student. In 1990 besloten mijn ouders te vluchten naar Nederland vanwege het toenemende antisemitisme. Ik moest hier enorm wennen. In eerste instantie leken Nederlanders zo afstandelijk. Wij hadden echter maar één doel voor ogen: zo snel mogelijk integreren. Tot mijn grote vreugde werd ik na enkele jaren ingeloot in Leiden. Een fantastische tijd brak aan. Ik werd lid van een studentenvereniging en leerde veel mensen kennen. Was ik in St. Petersburg nog aan het knokken om goede cijfers te halen, hier was het leven behalve hard werken één groot feest. En nog steeds voel ik me ontzettend gelukkig. Ik heb me inmiddels gespecialiseerd in urologie. Dat trok me aan omdat je én chirurgisch bezig bent én betrokken bent bij de patiënt. Vorig jaar ben ik voor het eerst moeder geworden. Met de juiste instelling kun je heel ver komen. Ook als je uit Oekraïne komt.”

NIEUW LEVEN

**'NEDERLANDERS
LEKEN ZO
AFSTANDELIJK'**

WITOLD KEPINSKI (1969)
historicus en chef-redacteur bij
computable.nl en crn.nl

“Op m'n twaalfde schreef ik al voor het lokale voetbalblaadje. Het was een kritisch stuk. Waarom kreeg mijn team geen mooie, gesponsorde voetbalshirtjes en de A1 wel? Ik werd ervoor op het matje geroepen. Ook toen kon ik al slecht tegen onrecht. Mijn ouders leerden elkaar begin jaren '60 kennen en zijn vanwege de Koude Oorlog in Nederland gaan wonen. Mijn vader is Pools, mijn moeder Nederlands. Ik ben hier geboren, maar heb altijd een fascinatie voor Polen gehad. Dat komt waarschijnlijk doordat mijn vader ons daar zo vaak mee naar toe nam. 'Jullie moeten je roots leren kennen', zei hij dan. Het was in de tijd van het IJzeren Gordijn en niet gemakkelijk om familie te bezoeken. Vaak waren we dagen onderweg en stonden we urenlang bij de grens te wachten. Mijn klasgenoten vonden het maar raar dat wij niet naar Spanje op vakantie gingen, net als zij. Studeren werd er bij ons ingeramd. De lat lag hoog. Tijdens mijn studie geschiedenis ontdekte ik het schrijven weer. Als verslaggever van het Leidsch Dagblad schreef ik kritische stukken over lokale en regionale aangelegenheden. Later ben ik me gaan specialiseren in de ICT-journalistiek. Wat ik waardeer in Polen is dat zij een sterke familieband hebben en gastvrij zijn. Er is echter ook een keerzijde, zeker als je naar het Westen emigreert. Ik herinner me de voedselpakketten die mijn vader verstuurde en de bedelbrieven die hij ontving nog goed. Sinds de val van de Berlijnse muur gaat het gelukkig een stuk beter.”

'STUDEREN
WERD ER BIJ ONS
INGERAMD'

'DANSEN BIJ HET
NATIONAAL BALLET
IS EEN DROOM DIE
UITKOMT'

MILENA SIDOROVA (1986)
Danseres en choreografe bij het Nationaal
Ballet

“Ik had niet verwacht dat ik ooit buiten Oekraïne zou komen. Vanaf mijn derde wilde ik maar één ding: dansen. En waar dat was maakte me niet uit. Als kind stond ik al voor de televisie dansspasjes na te doen. Ik vond het dan ook fantastisch toen ik op mijn achtste aangenomen werd op de balletschool. Dat ik intern moest en mijn ouders doordeweeks moest missen nam ik op de koop toe.

De danswereld is competitief. Ook op jonge leeftijd. Toch heb ik dat nooit als negatief ervaren. Ik raakte er niet van overstuur, maar presteerde juist beter. Bij wijze van grap begon ik met choreografie. Ik deed een spin na en mijn moeder moest er erg om lachen. Later werd 'The Spider' een groot succes. Nadat ik in Londen op de Royal Ballet School had gezeten kwam ik op mijn achttiende naar Amsterdam. Wat een mooie stad! Hoewel ik hard moest werken, voelde het bijna alsof ik op vakantie was. Dansen bij het Nationaal Ballet is een droom die uitkomt. Niet alleen mag ik mooie rollen doen, ook krijg ik de kans me als choreografe te ontwikkelen.

Ik ben vegetariër en drink geen alcohol. Een uitgebalanceerde leefstijl is inherent aan dansen. Als ik moet kiezen tussen een feestje en rust zal ik altijd voor het laatste kiezen als ik de volgende dag moet werken. Soms mis ik Oekraïne. Dan denk ik aan mijn straat en aan mijn jeugd. Maar ik zou er denk ik niet meer kunnen wennen. Daarvoor ben ik te lang in West-Europa.”

AGATA BARTNIK (1982)
musicoloog en filoloog

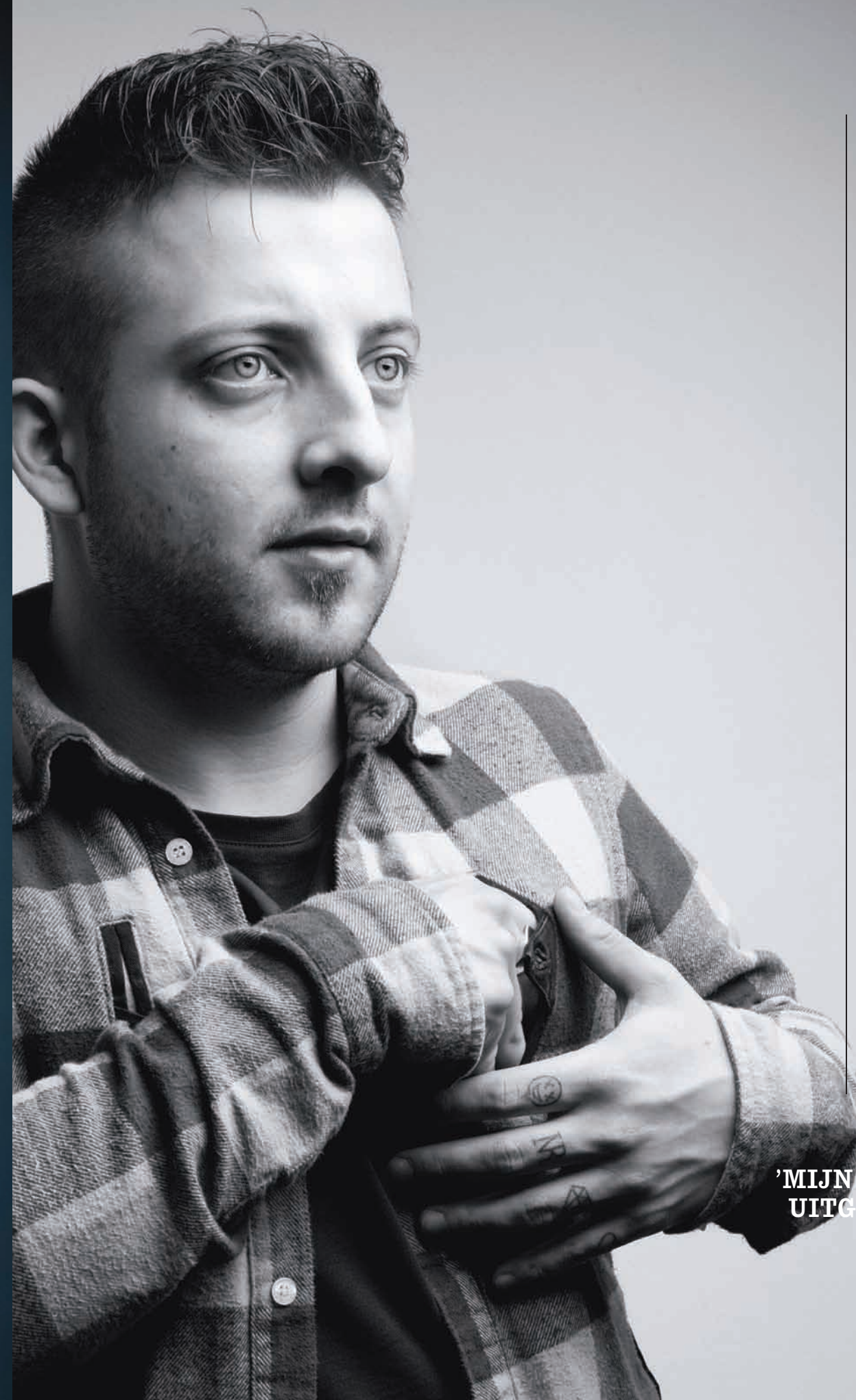
“Mijn moeder is Poolse, mijn vader Oekraïens. Ik ben opgegroeid in Polen en had daar een leven voor mezelf opgebouwd. Na een studie Russische taal & cultuur en een studie musicologie was ik als docent verbonden aan de hogere muziekschool. Toen ik mijn Nederlandse man leerde kennen, stond ik voor een dilemma. Was het wel zo verstandig om naar Nederland te verhuizen? Dat betekende dat ik mijn leven weer helemaal opnieuw zou moeten opbouwen. Maar voor de liefde had ik het graag over en in 2009 heb ik de stap gewaagd. Het was moeilijk in het begin. Frustrerend vooral, omdat ik hier niemand was. Daarnaast sprak ik de taal niet en moest ik wennen aan de Nederlandse mentaliteit. Ik vond de mensen zo pragmatisch. Polen zijn meer expressief en houden van melancholie. Ze overpeinzen dingen meer. Toch wist ik één ding zeker: ook in Nederland wilde ik iets bereiken. Via via kwam ik in contact met het Nederlands-Poolse Cultuur en Onderwijs Centrum in Rotterdam. Al snel kon ik aan de slag als docent en animator van cultuur. Eindelijk heb ik het gevoel dat ik weer meetel. Ook door de verschillende prijzen die ik inmiddels in ontvangst heb mogen nemen. Ik ben trots op het feit dat ik in een relatief korte tijd hetzelfde leven op heb weten te bouwen als in Polen. Met reizen, intellectuele ontwikkeling, succes, werk en een eigen sociaal leven. Nu, drie jaar later, kan ik met overtuiging zeggen: ik voel me thuis in Nederland.”

**'VOOR DE LIEFDE
HAD IK DE STAP GRAAG
OVER'**

DOMINIK WLODZIMIERZ GROOT (1989)
alias rapper Mr. Polska

“Op mijn derde leerde mijn moeder een Nederlandse man kennen en zijn we vanuit Polen naar Nederland geëmigreerd. Ik wist niet beter dan dat de vriend van mijn moeder mijn vader was. Totdat een neef uit Polen zich versprak. Mijn biologische vader bleek ons kort na mijn geboorte in de steek te hebben gelaten. Alle puzzelstukjes vielen op hun plek. Ik had me altijd meer Pools dan Nederlands gevoeld en nu begreep ik hoe dat kwam. Het heeft de band met mijn stiefvader niet veranderd. Hij is degene die mij opgevoed heeft. De laatste paar maanden is het een gekkenhuis. Mijn nieuwe album 'Waardevolle Gezelligheid' is net uit en daarnaast heb ik www.waardevollegezelligheid.nl opgericht. Een site waar Nederlanders hun positieve verhalen over Oost-Europeanen kwijt kunnen. Inderdaad, als tegenhanger van de PVV-site. Wat als een onschuldige actie begon is uitgegroeid tot een groot mediacircus. Ik word gezien als vertegenwoordiger van de Polen, terwijl ik alleen maar met humor een positief beeld probeer te scheppen van Oost-Europeanen. Ik ben rapper, geen oude grijze man die in debat gaat met politici. Vijf jaar geleden had ik niet kunnen vermoeden dat ik nu mijn brood zou verdienen met rappen. Ik luisterde toen al veel naar muziek en schreef teksten, maar het was allemaal nog vrij onschuldig. Het succes geeft mij ontzettend veel energie. Mijn droom is uitgekomen.”

**'MIJN DROOM IS
UITGEKOMEN'**